

R. P. FEYNMAN

¿Está usted de broma Sr. Feynman?

Alianza Editorial

VIKTORIJA YONKOVA PETKOVA

1r Batxiller · IES Núm. 1 · Xàbia.

Richard Feynman (1918-1988) va rebre el Premi Nobel de Física l'any 1965 pel treball fonamental en el camp de l'electrodinàmica quàntica. La seua contribució més destacada consistí en la introducció dels anomenats diagrames de Feynman, una representació gràfica de la interacció entre partícules elementals. Però, allunyant-se de l'àmbit purament científicotècnic, "¿Está usted de broma, Sr. Feynman?" arreplega anècdotes de la vida d'aquest científic.

Escrita en forma d'autobiografia per Ralph Leighton, gràcies a les converses que aquest va tindre amb Feynman, podem observar les vivències d'un dels majors físics teòrics des d'una perspectiva totalment diferent. És així com descobrim que va ser durant la seua infantesa, arreglant les ràdios del veïnat, quan va descobrir la seua passió per la física i el coneixement, la qual l'acompanyaria tota la vida.

Després de graduar-se a Far Rockaway High School va estudiar física i es va doctorar a Princeton l'any 1942. El llibre ens conta poc d'aquesta etapa de la vida de Feynman. No obstant això, ofereix molts detalls de les experiències que va viure en el que seria el seu primer gran treball. I és que acabada l'etapa d'estudiant Feynman va començar a treballar en el projecte que portaria a la construcció de les primeres bombes atòmiques, conegut com a Projecte Manhattan, en la ciutat Los Álamos. Encara que el seu treball en el projecte va ser de gran importància, arribant a ser el màxim responsable del Departament de Càlcul, l'obra ens mostra les seues peculiars relacions amb els companys investigadors i les polèmiques amb els militars. Tanmateix, i a pesar de tots els fets alegres i feliços en què va participar, finalment va patir una xicoteta depressió en assabentar-se dels bombardejos atòmics sobre Hiroshima i Nagasaki.

Més enllà de l'interès per la ciència, una de les aficions de Feynman era resoldre tot tipus de puzles i ende-

vinalles. Mentre treballava en el Projecte Manhattan, va descobrir que tot allò referent al projecte s'arxivava en caixes fortes. Cada militar i cada investigador disposava d'una, encara que amb uns panys prou simples. Va trobar la manera d'obrir-los, i quan renovaven les caixes per altres suposadament més segures, tornava a resoldre les combinacions i aconseguia trencar novament la seguretat, i així una vegada i una altra. El seu afany per la controvèrsia era tal que, per a demostrar que els panys no funcionaven, va arribar a obrir l'arxivador d'algun company, agafar un informe secret i després tornar-li'l en mà, fent-li veure com de fàcil era arribar a ser aconseguir eixa informació.

La seua relació amb l'exèrcit va acabar quan el van declarar deficient mental. I és que, una vegada acabat el Projecte Manhattan, alguns dels participants van ser entrevistats per a valorar la seua permanència en l'exèrcit. El nostre protagonista no es va prendre l'entrevista seriosament i es va dedicar a jugar amb l'entrevistador, a escandalitzar-lo, a jugar amb el doble sentit del llenguatge... fins guanyar-se la qualificació de deficient mental.

De nou en la universitat, no faltaran les anècdotes en la vida d'aquest científic sense igual. Les seues estades acadèmiques a Brasil el convertiren en una figura destacada del carnestoltes, la seua relació amb el món de l'art ens ofereix també una comprensió "peculiar", la seua actitud de rebuig de qualsevol tractament formal cap a ell no passa desapercebuda durant l'entrega del premi Nobel...

El llibre ens recorda que darrere dels resultats científics hi ha una persona, i que, igual que tots els altres, interacciona amb la resta de la gent que li rodeja, té interessos i aficions, i també prejudis. Lluny de presentar explicacions científiques, el lector trobarà en el llibre a tot un personatge, a un investigador que sagaç no sols per la seua obra sinó principalment per la seua actitud.

Més de 120 Supermercats